

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Βοθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Πρωτ.

2775/εγμ.3

Αθήναι 13 Σεπτεμβρίου 1983

Π ρ ο ς

τους κ.κ. Προέδρους Εφετών Κράτους

Ως γνωστόν, κατά την διάταξιν του άρθρ. 74 παρ.1 Ποιν.Κώδ., ως αντικατεστηθη διά του άρθρ. 1 του Ν.410/1976, η απέλασις καταδικασθέντων αλλοδαπόθ εκτελείται εν περιπτώσει απολύσεως υφ' όρων εθνός κατά την έξοδον του καταδικασθέντος εν τών φυλακών. Εξ άλλου διά του άρθρ. 16 παρ.2 του Ν.Δ. 743/1970 "περί τιμωρίας τών παραβατών τών νόμων περί ναρκοπικτών κλπ.", ως αντικατεστηθή διά του άρθρ. 22 παρ.3, του αυτού ως άνω Ν.410/1976, όρίζεται, πλην άλλων, ότι επί καταδίκης επί παραβάσει τών διατάξεων του ως άνω Ν.Δ/τός η διατασσομένη απέλασις εκτελείται κατά τά εν τη παρ.1 του άρθρ. 74 του Ποιν.Κώδ. όριζόμενα. Είναι δέ προφανές, ότι ήθελήθη εν προκειμένω ή μεταρρύθμισις και της τελευταίας ταύτης παραπεμπούσης διατάξεως ανάλόγως πρός τό περιεχόμενον της εν αρχή παρατεθείσης τοιαύτης, ως αυτή ισχύει ήδη, εφ' όσον η κατά τά προεπιτεθέντα αντινατάστασις άμφοτέρων τών περί ών ό λόγος διατάξεων' εγένετο διά του αυτού νόμου. Ούτως ενιαίως δι' άμφοτέρας τās ρηθείσας περιπτώσεις, ανεξαρτήτως τουτέστι του εάν η απέλασις αλλοδαπού διατάσσεται επί καταδίκης διά παράβασιν διατάξεων του Ν.Δ. 743/1970, η επί καταδίκης επί έτέρα πράξει, καθορίζεται και νυν ό χρίνος εκτελέσεως του μέτρου τούτου.

Οἴκοθεν νοεῖται περαιτέρω, ὅτι πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν προδιαληφθέντων ἐπιτακτικῶν ὁρισμῶν ἀρκεῖ ἡ ἀπλή, ἥτοι ἄνευ προσδιορισμοῦ τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἐκτελέσεως, ἐπιβολῆ τοῦ περι οὗ ἄνωτέρω μέτρου ἀσφαλείας δοθέντος ὅτι ἡ εἰδικευσις κατὰ περίπτωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐν γενικότητι ὀριζομένου χρόνου, ἀπὸ τοῦ ὁποῦ δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ αὐτὸ μέτρον, ἀνάγεται μετὰ τούτου εἰς τὴν ἀριδιότητα τοῦ ἐπιμελουμένου τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως, συμμορφουμένου ἐν τούτῳ πρὸς τὸν νόμον, ὃ ὁποῖος εἶναι ἐφαρμοστέος συμφώνως πρὸς τὴν ἐκ τοῦ ἄρθρ. 603. Κ. Ποιν. Δικ. ἐξαγχομένην γενικωτέραν ἀρχήν.

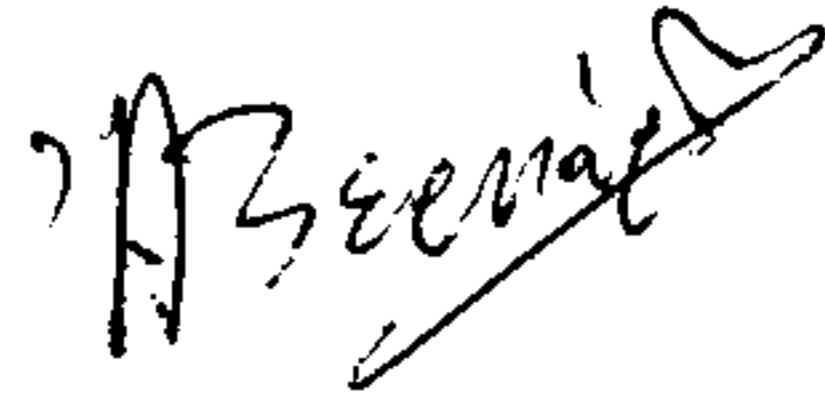
Ἐναντιθέτως, ἐάν διατάξῃ ἀποφάσεως ὀρίζεται ἀδιαστρίτως, ὅτι ἡ ἀπέλασις θέλει ἐκτελεσθῆ μετὰ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ὀριστικήν ἀπόλυσιν τοῦ καταδικασθέντος, εἴτε ὅτι αὕτη θέλει ἐκτελεσθῆ μετὰ τὴν πλήρη ἔκτισιν τῆς ἐπιβληθεῖσας ποινῆς, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατὰ τὴν γνώμην, ἣτις φέρεται ὡς κρατούσα καὶ μετὰ τὴν περὶ τῆς ἄνωτέρω νομοθετικῆς μεταβολῆς, τὴν ἐπαγαγοῦσαν ἀπὸ τῆς κανονιστικῆς ἀπόφews τὴν πρόσθήκην τῆς εἰδικῆς ἐν τοῖς πρόσθεν παράτεθι τῆς περιφράσεως εἰς τὸ ἀρχικόν γράμμα τοῦ νόμου, ἢ τοιαύτη διάταξις εἶναι διὰ τὸν ἐπιμελούμενον τῆς ἐκτελέσεως διςμευτική ἐπὶ ἀπολύσεως ὑφ' ὅρον. Ἐν ἄλλοις λόγοις κρατεῖ, ὅτι, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ὡς ἄνω περίπτωσιν ἠθελεν ἀπολυθεῖ ὑφ' ὅρον ὁ καταδικασθεὶς, δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπέλασις πρό τῆς παρόδου τοῦ κατ' ἄρθρ. 109 Ποιν. Κωδ. χρόνου τῆς δοκιμασίας, ἀφ' οὗ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου θεωρεῖται ὡς ἐξακολουθοῦσα ἡ ἔκτισις τῆς ποινῆς ἐν καταστάσει περιωρισμένης ἐλευθερίας.

Παρά ταῦτα παρεσχέθη, ἢ ἄφορμῇ νὰ πιστεύεται, ὅτι συνεχίζεται ἡ ἔκδοσις σχετικῶν ἀποφάσεων, συντασσομένων, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ οἰκεῖον μέρος τούτων, κατὰ τὸν ἀμέσως

άνωτέρω αναφερόμενον τρόπον, έξ ού λόγου ανακύπτουν έν συνεχεία καί ζητήματα, αναγόμενα εις τήν προσαρμογήν τών καταδικασθέντων καί ύφ' όρων άπολυθέντων ύπό απέλασιν άλλοδαπών εις τό έλληνικόν κοινωνικόν περιβάλλον καί εις τήν ανάγκην έπηυξημένης έποπτείας έπ' αούτων κατά τό ένδιάμεσον χρονικόν διάστημα.

Κατόπιν τούτων παρακαλοϋμεν, όπως τεθοϋν ύπ' όψιν τών κ.κ. Προεδρευόντων τών Ποινικών Δικαστηρίων τά άνωτέρω, προκειμένου ν' άποφεύγεται νά διατυποϋνται άνεπιγνώτως επί τῆ βάσει έτοιμου καί παγίου προτύπου, προσιδιόοντος εις παρωχημένον νομικόν καθεστώς, καταδικαστικά αποφάσεις, διά τών όποίων επιβάλλεται απέλασις άλλοδαποϋ.-

Ο Αντισαγγελεύς του Άρείου Πάγου

Αναστάσιος Βερνάρδος

Κοινοποιήσεις

κ.κ. Είσαγγελεῖς Έφετών Κι άτους.

Παρακαλουμένους διά τήν κοινοποίησιν τῆς παρούσης εις τούς κ.κ. Προέδρους Πρωτοδικών περιφερείας των, ίνα λάβουν καί ούτοι γνώσιν καί ένεργήσουν περαιτέρω τά καθ' έαυτούς.